

ID'ERS VERDIENEN BETER!

EEN VOORSTEL OM ID'ERS EN HUN FUNCTIES VOOR DE STAD TE BEHOUDEN

SP.

ID'ERS VERDIENEN BETER!

EEN VOORSTEL OM ID'ERS EN HUN FUNCTIES VOOR DE STAD TE BEHOUDEN

© mei 2007

SP-fractie Rotterdam

www.rotterdam.sp.nl

Stadhuis, kamer 18
Coolsingel 40, 3011 AD Rotterdam
T (010) 417 33 59
sp@stadhuis.rotterdam.nl

Tekst: Paul Mepschen
Bijdragen van: Theo Cornelissen, Leo de
Kleijn, Josine Strörmann,
Kevin Levie en Edith Roest
Portretten ID'ers: Edith Roest
Vormgeving: Liesbeth Hoogenboom

Inhoud

ID'ers aan het woord: Elza en Surender van speeltuin Confetti	5
Samenvatting	6
ID'ers aan het woord: Kees van OK	7
De strijd van de ID'ers: een korte geschiedenis	8
ID'ers aan het woord: Gerdien van de buurtbus	10
Wie werkt waar? De gaten in de stad	11
ID'ers aan het woord: Jeanette van TOS	13
Voorstel: ID'ers witten, goed voor de stad	14

ID'ers aan het woord:

Elza en Surender van speeltuin Confetti

Speeltuin Confetti ligt in de Koreenaarstraat in Rotterdam-West. Vrijwilliger Frida zegt: 'Als de ID'ers moeten vertrekken, gaat deze speeltuin dicht. Dat kan niet anders. De speeltuin kan niet volledig op vrijwilligers draaien.

'Geen speeltuin meer dus. En dat terwijl in deze speeltuin gemiddeld 40 tot 45 kinderen spelen! En als het opblaaszwembad met goed weer gevuld is, komen daar nog veel meer kinderen op af.' Frida laat een flinke stapel spontane steunbetuigingen zien van buurtbewoners die er niet aan moeten denken dat de speeltuin verdwijnt.

Elza Zvara (45) is één van de ID'ers die als beheerder werkt in de speeltuin. Op 31 oktober, precies elf jaar nadat ze is begonnen, moet ze er mee ophouden omdat haar baan niet langer gesubsidieerd wordt. 'Mijn baan betekent alles voor mij! Door mijn werk heb ik de kinderen in de buurt zien opgroeien en heb ik een bijdrage kunnen leveren aan hun opvoeding. Toen ik hier begon werd door de kinderen nooit netjes gegroet of gedag gezegd. Maar nu wel! De speeltuin fungeert als een onofficiële naschoolse opvang voor scholen in de wijk. Ik vind het verschrikkelijk dat ik

hier weg moet. Ik ben er juist zo trots op dat ik een luisterend oor ben, voor kinderen, hun ouders en voor andere buurtbewoners.'

Elza is bang dat zij na oktober in de WW terecht komt en daarna in de bijstand. 'In oktober ben ik 46. Ik heb geen zin om nu al in de bijstand terecht te komen. Mij is nooit verteld dat het om een tijdelijke baan ging. Had ik dat geweten, dan had ik misschien in het verleden wel andere keuzes gemaakt.

'Een paar weken geleden was wethouder Bolsius hier op bezoek. Ik vertelde hem dat ik bang was om werkloos te raken. Hij vond dat onzin. "Ik ben ook pas op mijn 45ste wethouder geworden, jij kunt gemakkelijk nog werk vinden." Alsof mijn situatie vergelijkbaar is met die van de wethouder!'

Surender is 38 jaar oud en werkt sinds 1 februari 1999 als beheerder in speeltuin Confetti. Surender studeert Sociaal Cultureel Werk op het MBO. Zijn baan bij de speeltuin is tevens zijn stageplaats.

Surender: 'In 2005 hebben we een assessment gehad. Toen is in enkele uren bepaald wat ik als ID'er wil en kan. Terwijl mensen vaak jarenlang bezig zijn met uit te vinden wat ze in het leven willen. Uit het assessment is in mijn geval gekomen dat ik binnen een jaar weg moet. Wat er daarna gebeurt is mij nog onduidelijk.'

'Ik maak me grote zorgen om de schade die aan de samenleving wordt toegebracht als alle beheerders van de speeltuinen weg moeten en de speeltuinen sluiten. Waarom worden onze banen niet omgezet in gewone, reguliere banen? Dat kan voor banen bij de Roteb en bij Stadstoezicht toch ook?'

Samenvatting

Door de verplichte uitstroom van mensen met een ID-baan dreigen gaten te vallen in de Rotterdamse samenleving. ID'ers in Rotterdam doen maatschappelijk nuttig werk. Hun functies zijn vaak van vitaal belang voor de sociale samenhang in Rotterdam. Zij werken in de zorg, in het sociaal-cultureel werk, bij zelforganisaties van allochtonen, doen buurt- en jongerenwerk. Ze zijn werkzaam in de kinderopvang, bij peuterspeelplaatsen en in zowel het basis- als voortgezet onderwijs. ID'ers doen nuttig werk bij de dierenambulance, de wijkbus voor ouderen en bij sportclubs. ID'ers helpen het sociale bindweefsel van de stad vorm te geven.

Het verdwijnen van hun functies is slecht voor de stad én slecht voor de ID'ers die het werk kwijt raken waar ze van houden en waar ze voldoening in vinden. Met het verdwijnen van de ID'ers gaat heel veel ervaring verloren. Terwijl Rotterdam Jongerenhoofdstad 2009 eraan komt, verdwijnen allerlei voorzieningen voor kinderen en jongeren die afhankelijk zijn van ID'ers.

In deze nota stelt de SP daarom voor de banen van de circa 1250 ID'ers voor wie nog geen oplossing is gevonden om te zetten in reguliere banen. Daaronder vallen ook de banen van mensen die bij reïntegratiebureau Maatwerk zijn ondergebracht.

De financiering daarvan is een kwestie van politieke wil. In Rotterdam moet gekozen worden voor extra budget op die plekken waar belangrijke functies dreigen te verdwijnen. Het witten van de ID-banen betekent een structurele investering van 30 miljoen euro. Dat geld kan onder andere komen uit het programma Sociaal, uit het Pact op Zuid en uit de 60 extra miljoenen die tot 2010 beschikbaar zijn voor jeugdzorg. Verder zou de gemeente Rotterdam bij het Rijk moeten aandringen op extra geld voor fatsoenlijke invulling van functies in onderwijs, welzijn, cultuur en buitenruimte.

In dit stuk geven we een kort overzicht van de geschiedenis van de ID-banen, de functies waarin ID'ers werken en de problemen die zullen ontstaan als de banen volledig verdwijnen. Tot slot werken we ons voorstel voor het witten van de banen verder uit. We illustreren ons verhaal aan de hand van de eigen ervaringen van een aantal ID'ers uit de stad.

ID'ers aan het woord:

Kees van OK

Kees van den Tol werkte sinds 1 mei 2000 bij Onbenutte Kwaliteiten (OK), als ID'er in IJsselmonde. 'Ik was PR-medewerker, deed de acquisitie en was coördinator van de redactie van de Nieuwsbrief. Ik begeleidde zes vrijwilligers. 'Onbenutte Kwaliteiten houdt zich bezig met sociale activering. Mensen die langere tijd werkloos zijn, krijgen vaak het gevoel er niet bij te horen. OK probeert gebruik te maken van de kwaliteiten die ze hebben. OK is de gewone reïntegratiebureaus altijd een stapje voor. Het gaat bij OK

om échte sociale activering, een sociale versie van de huidige reïntegratiebureaus. OK gaat uit van de capaciteiten van mensen en probeert hen met een vrijwilligersbaan hun zelfvertrouwen terug te geven, voordat ze aan een betaalde baan beginnen.'

Door het wegvallen van Kees op 1 februari 2007 worden vrijwilligers niet meer begeleid en verdwijnt de continuïteit. Sinds 1 februari 2007 zit Kees bij Maatwerk: hij zit dus thuis. Kees: 'Mij is van alles beloofd: cursussen en valse toekomstperspectieven. Sinds 1 februari heb ik nog één gesprek gehad met Maatwerk, met belachelijke rollenspelen, totaal niet gericht op mijn competenties. Ik ben bang dat ik, net als andere ID'ers, afglijd en steeds meer gedemotiveerd raak. Het zelfvertrouwen dat ik met de jaren langzaam heb opgebouwd, wordt op deze manier afgebroken.'

De strijd van de ID'ers: een korte geschiedenis

In de jaren tachtig en negentig werd bezuinigd op allerlei essentiële voorzieningen in wijken en buurten. Schoolconciërges, klassenassistenten, buurthuis- en speeltuinbeheerders, toezichthouders in wijken en nog veel meer functies verdwenen.

Het eerste Paarse kabinet (1994-1998) koppelde grote bezuinigingen aan het motto 'werk, werk, werk': op de sociale zekerheid werd bezuinigd en mensen met een uitkering werden aan het werk gezet. In toenemende mate werden allerlei belangrijke publieke taken uitgevoerd door 'Melketiers' – mensen met een gesubsidieerde baan volgens de zogenaamde Melkert-regeling. Ad Melkert, de latere PvdA-leider die van 1994 tot 1998 minister van Sociale Zaken was, liet baanlozen en uitkeringsgerechtigden de gaten vullen die door bezuinigingen in de sociale sector en bij overheidsdiensten waren gevallen. En dus ging een gesubsidieerde stadswacht het werk doen van de veel duurere politieagent.

Zo werden twee vliegen in één klap geslagen. Uitkeringsgerechtigden werden gedwongen aan het werk gezet en dure maar maatschappelijk belangrijke functies werden goedkoop ingevuld. Een Melketier kreeg minimumloon voor het werk dat vroeger gedaan werd door iemand met een reguliere baan, die volgens CAO-loon werd betaald.

De ID-banen die wij nu in Rotterdam kennen en die door de invoering van de Wet Werk en Bijstand in 2004 dreigen te vervallen, zijn voortgevloeid uit de Melkertbanen. ID'ers verdienden iets beter dan de Melketiers – ongeveer 120 procent van het minimumloon – maar nog steeds meestal minder dan iemand met dezelfde functie in een reguliere baan. De doorgroeimogelijkheden waren heel beperkt.

De ID-banen zijn de afgelopen jaren een voortdurende bron van strijd geweest. De SP heeft de strijd van ID'ers voor behoud van hun banen en voor 'volwaardig loon voor volwaardig werk' altijd van harte gesteund. De afgelopen jaren is het gemeentelijk beleid erop gericht geweest van de ID'ers af te komen. Dat begon met de vacaturestop van CDA-wethouder Van der Tak in 2002, waarmee het college koos voor een sterfhuisconstructie. Vóór die vacaturestop werkten nog bijna achtduizend ID'ers in Rotterdam. Op initiatief van de SP werd toen door de gemeenteraad een hoorzitting voor alle betrokkenen georganiseerd, met werkgevers én ID'ers zelf. Dat leverde aangrijpende verhalen op over het werk van ID'ers als buurtmoeders, medewerkers van TOS, beheerders van speeltuinen, klassenassistenten en in vele andere functies. Het verslag van de hoorzitting werd door SP-fractievoorzitter Theo Cornelissen en toenmalig PvdA-raadslid (tegenwoordig wethouder) Jantine Kriens aangeboden aan Saskia Noorman-den Uyl, voorzitter van de vaste kamercommissie Sociale Zaken.

Na de vacaturestop liep het aantal ID'ers terug van achtduizend tot ongeveer zesduizend. Dat was het aantal mensen met een ID-baan in Rotterdam, toen het Rijk in 2004 met de invoering van de Wet Werk en Bijstand besloot het budget voor de ID-functies af te schaffen. In de stad greep wethouder Van Sluis (Leefbaar Rotterdam) deze bezuiniging aan om het beleid om van de ID'ers af te komen stevig door te zetten. De gesubsidieerde arbeid werd omgevormd tot een instrument om mensen te laten doorstromen naar regulier werk. Daarom werden in Rotterdam assessments uitgevoerd, waaruit moest blijken of ID'ers geschikt waren voor de reguliere arbeidsmarkt. De overgrote meerderheid van de ID'ers werden na dat – vaak slecht uitgevoerde - assessment geschikt bevonden om uit te stromen richting regulier werk.¹

In 2004 kwamen ID'ers daartegen zelf in actie: in augustus voerden toezichthouders in speeltuinen en kinderen en hun ouders samen actie tegen de plannen van het college op de ID-banen van de toezicht-

¹ Beweerd wordt dat het idee achter de ID-banen altijd al was dat mensen op termijn vanzelfsprekend doorstromen naar regulier werk. Dat is niet het geval. ID-banen zijn uitgevonden om mensen met een uitkering maatschappelijk nuttige functies in te laten vullen. Doorstromen naar regulier werk werd gezien als een mogelijkheid voor sommige ID'ers, maar zeker niet als een verplichting. Dat is ook duidelijk als je een oude arbeidsovereenkomst van een ID'er bekijkt. Doorstromen was een optie, maar in principe was de ID-baan bedoeld als eindstation.

houders af te schaffen. Enkele weken later volgde de tweede massale actie van ID'ers voor behoud van hun banen: het Rotterdamse ID-debat waar in een zaal vol ID'ers gedebatteerd werd over hun toekomst. De onzekerheid onder de ID'ers bleef al die tijd onverminderd groot. Eind maart 2005 besloot een bomvolle zaal ID'ers in Café Engels daarom dat het tijd was voor actie, en op 29 april 2005 werd massaal aan die oproep gehoor gegeven: 2000 stakende ID'ers, gekleed in het zwart, in een tocht door de stad en op weg naar de Coolingsingel.

In 2006 verzocht de SP om een hoorzitting over de slecht verlopen assessments van ID'ers. Dat verzoek werd afgewezen, maar wel werd een openbare bijeenkomst georganiseerd waar raadsleden zich konden informeren over de assessments en de vele zorgen van ID'ers wat betreft hun eigen toekomst en de toekomst van hun functies.

ID'ers aan het woord:

Gerdien van de buurtbus

Vrijwilligers runnen al vele jaren een wijkbus die de vele ouderen van IJsselmonde van hot naar her binnen de wijk vervoert. Dat alles wordt sinds vijf jaar met veel succes geregeld en georganiseerd door Gerdien Verbruggen, een I/D'er. Maar Gerdiens baan staat op de tocht. Gerdien:

'De wijkbus kan daardoor verdwijnen! Ik moet van de Sociale Dienst de reguliere arbeidsmarkt op. Maar dat wil ik helemaal niet. Ik wil dit werk blijven doen. De wijkbus wil

me wel in dienst nemen, maar dat kost een hoop geld en dat is er niet.' De wijkbus vervoert met vier busjes ruim 34.000 mensen per jaar – dat zijn er zo'n 130 per dag (in het weekend wordt niet gereden). Het kantoor van de wijkbus is gevestigd in verpleeg- en verzorgingshuis De Meerweide aan de Grote Hagen. Vorig jaar werd in de deelgemeenteraad nog een financiële injectie afgedwongen om de buurtbus te redden. Maar omdat Gerdien weg moet, stopt ook de financiële steun van de deelgemeente. Gerdien zelf is er ziek van en zit thuis.

Wie werkt waar? De gaten in de stad

Van het oorspronkelijke aantal van bijna 8000 ID'ers in 2002, voor de vacaturestop van Van der Tak, zijn in Rotterdam nu nog 4116 over.

Waar werken deze mensen? Een overzicht:

---

gemeente	1284	
welzijn	1197	
onderwijs	417	
zorg	489	
kinderopvang	126	
kunst	63	
sport	3	
Werkgeversinstituut	537	(verzamelde kleine werkgevers)

Volgens de huidige plannen kunnen 2070 van deze 4116 mensen in hun functie blijven, en moeten 2046 van hen uitstromen. Voor 800 ID'ers uit de laatste groep bestaan plannen om de baan te witten of de mensen regulier in dienst te laten treden bij hun werkgever. Dat geldt bijvoorbeeld voor de 200 buurtmoeders die opgeleid worden tot ouderconsulent. De 1246 mensen die overblijven moeten voor 2010 allemaal zijn uitgestroomd.

Van hen zijn 300 'ondergebracht' bij reïntegratiebureau Maatwerk, waarmee ze een arbeidscontract hebben afgesloten. Deze ex-ID'ers zouden niets liever willen dan in hun oude functie aan de slag te gaan. Maar zelfs als vrijwilliger is ze dat verboden. Veel van deze mensen zitten al bijna een half jaar thuis, wat leidt tot demotivatie en teleurstelling. SP-fractievoorzitter Theo Cornelissen sprak in dit kader van 'het schandaal van Schrijer'.

Nog eens ruim twaalfhonderd mensen die moeten uitstromen betekent: nog eens honderden *mensen* die het werk waar ze vaak veel van houden niet meer mogen uitvoeren. En het zijn honderden belangrijke *functies* op scholen en in de wijken, van vitaal belang voor een stad als Rotterdam waarin zoveel afhangt van goed functionerende welzijnsorganisaties, van de kleine projecten en zelforganisaties in wijken en buurten waar juist veel ID'ers werken.

De ID'ers bij allochtone zelforganisaties spelen een belangrijke rol in hun gemeenschappen. ID'ers werken bij emancipatieprojecten voor vrouwen, in buurthuizen en op allerlei andere plekken en in projecten die in Rotterdam voor binding en samenhang zorgen. Rotterdamse gesubsidieerde werknemers werken als oppasser en beheerder in speeltuinen en in de speelgoeduitleen Duimdrop. Deze mensen zorgen dat de kleintjes in de stad plezier kunnen maken. Als de laatste honderd ID'ers in het Buurt- en Speeltuinwerk moeten vertrekken, is de consequentie dat veel speelplaatsen moeten sluiten en kinderen minder de ruimte hebben.

Ook voor oudere kinderen en jongeren zijn ID'ers en het werk dat ze doen belangrijk. Op Rotterdamse scholen werken ze onder andere als conciërge en klassenassistent. Op veel scholen dreigt de klassenassistent, die een belangrijke rol speelt in de ondersteuning van docenten en zorgt dat leerlingen die dat nodig hebben net een beetje extra aandacht kunnen krijgen, te verdwijnen. De laatste 36 ID'ers die nog bij Thuis op Straat werken, organiseren activiteiten voor jongeren op de pleinen van Rotterdam. Ook die activiteiten dreigen we straks in het straatbeeld niet terug te zien. Het Rotterdamse college roept dat ze de jeugd serieus neemt en heeft Rotterdam zelfs uitgeroepen tot Jongerenhoofdstad van Europa voor 2009. Maar voorzieningen voor kinderen en jongeren die afhankelijk zijn van ID'ers dreigen te verdwijnen.

Organisaties die veel ID'ers onder hun werknemers hebben komen in grote problemen. TOS is teruggaan van enkele honderden naar de 36 ID'ers die écht het absolute minimum zijn om te kunnen blijven functioneren. De organisatie draait in toenemende mate op stagiaires – een absurde situatie gezien het

belang van het buurt- en jongerenwerk van TOS. Bij verlies van de laatste ID'ers valt het doek voor TOS. Ook voor de Stichting Omij, het Buurt- en Speeltuinwerk en een belangrijke ID-werkgever als Stichting Welzijn Feijenoord en veel andere werkgevers geldt dat ze in de problemen komen door de verplichte uitstroom van ID'ers. De vele kleinere ID-werkgevers kunnen hun hoofd niet langer boven water houden. Veel van deze organisaties, met hun spilfunctie in het wijk- en buurtwerk, in allochtone gemeenschappen en vrouwenorganisaties et cetera, dreigen kapot te gaan zonder ID-banen. Ze hebben zelf zeker niet de middelen om hun ID'ers regulier aan te nemen.

ID-werkgevers waarschuwen terecht: de verplichte 'uitstroom' van ID'ers is een ramp voor de stad. Het vrouwenhuis in Delfshaven heeft al aangegeven de deuren te moeten sluiten als de twee ID'ers die er werken op straat komen te staan. Kinderboerderij De Blijde Weide heeft door de uitstroom van ID'ers te kampen met hogere werkdruk en groter ziekteverzuim. Het lescentrum van de kinderboerderij functioneert slecht door de uitstroom van ID'ers. De Jacobustuin in de wijk Cool moest dicht omdat de beheerder verplicht moest uitstromen. Het zijn slechts enkele voorbeelden. Deelraadsbestuurder Fred Burggraaf (PvdA) stelde onlangs in het AD Rotterdams Dagblad dat Delfshaven absoluut niet zonder de 155 ID'ers in de wijk kan: *'Zij werken op de pleinen, in de speeltuinen, op de scholen, bij emancipatieprojecten voor vrouwen, in de buurthuizen. Het is echt een ramp als die banen wegvallen.'*

ID'ers aan het woord:

Jeanette van TOS

Jeanette Pols is 32 en werkt in augustus van dit jaar al zes jaar als pleinmedewerker bij TOS. Zij werkt 32 uur waarvan zestien uur als ID'er en 16 uur op basis van een vast contract. Ze houdt zich bezig met het organiseren van activiteiten voor kinderen in de wijk. 'Mijn baan betekent ontzettend veel voor me. Ik hou ervan om met kinderen te werken. Dat geeft me voldoening. Hiervoor werkte ik onder andere als activiteitenbegeleider met gehandicapten. Ik wil iets voor mensen betekenen.

'Ik voel me als vaste medewerker verantwoordelijk voor het werk. Dat geldt voor meer ID'ers hier. Mijn college Mohammed werkte ondanks een liesbreuk nog een paar dagen door. Totdat het echt niet meer ging. Dezelfde Mohammed moet per 1 mei weg omdat zijn baan niet meer gesubsidieerd wordt. Dat is toch idioot?'

Het wegvallen van de ID'ers wordt tot nu toe opgevangen door jongeren uit de wijk. Zij krijgen een nulurencontract of werken op basis van een soort zakgeldregeling. Verder is het aantal locaties waar TOS in Delfshaven actief is verminderd: van vijf naar drie locaties. TOS is nu nog actief in Bospolder, Schiemonde en Tussendijken. Jeanette: 'TOS verzorgt onder andere een meidenclub in Bospolder op woensdagmiddag. Op donderdag organiseren we in Park 1943 een zogenaamde 'Creatuin', een proeftuin waar kinderen kunnen knutselen en allerlei activiteiten kunnen doen. Dat zijn mooie projecten voor Rotterdam. Maar door het verdwijnen van ID-banen kan TOS dit goede werk niet blijven doen. TOS-medewerkers zijn veel minder vaak aanwezig op straat. Er heerst veel onrust onder medewerkers.'

Jeanette vindt het erg als haar werk verdwijnt. Ze vertelt: 'Ik fungeer ook als opvangmoeder en heb een speciale band met de kinderen. Die hebben soms grote problemen, onder andere gedragsproblemen. Ik geniet het vertrouwen van veel kinderen.'

Jeanette moet in oktober 2008 uitstromen. Haar baan verdwijnt.

Voorstel: ID'ers witten, goed voor de stad

De SP kiest ervoor ID'ers en hun functies te behouden voor Rotterdam. De SP is samen met ID'ers altijd de strijd aangegaan onder de leus 'volwaardig loon voor volwaardig werk'. De SP heeft zich verzet tegen de 'gesubsidieerde uitbuiting' en gepleit voor het omzetten van ID-banen in reguliere banen met een fatsoenlijk CAO-loon en dito arbeidsomstandigheden. Op dat standpunt staan we nog steeds. De SP Rotterdam pleit daarom voor het regulier maken van de ID-banen in Rotterdam.

De gemeente Rotterdam kan ervoor kiezen om deze functies die van belang zijn voor de stad te behouden en aan de kant te gaan staan van de mensen die ze met zoveel plezier uitvoeren. Dat is een politieke keuze – het verdwijnen van de functies is niet onvermijdelijk. Het regulier maken van de ID-functies betekent een flinke investering, maar daar krijgt Rotterdam ook veel voor terug: het behoud van zeer belangrijke functies in onderwijs, welzijn, sport, cultuur en buitenruimte in Rotterdam.

Het gaat de SP om de waardigheid van de huidige ID'ers, om hún toekomst. Zij hebben jarenlang met plezier hard gewerkt op allerlei plekken in Rotterdam en verdienen het niet aan de kant geschoven te worden. Zij hebben recht op een volwaardig loon voor volwaardig werk. En het gaat de SP om de functies die deze ID'ers uitoefenen. Die moeten behouden blijven.

Als de ID'ers moeten verdwijnen, zullen hun functies in de toekomst opnieuw ingevuld moeten worden. Om een voorbeeld te geven: door de uitstroom van ID'ers verdwijnen functies binnen het jongerenwerk, terwijl tegelijkertijd tot 2010 zestig miljoen euro beschikbaar is voor jongerenwerk en jeugdzorg. Bovendien heeft wethouder Schrijer al aangegeven dat een deel van het geld dat vrijkomt in het kader van de plannen van minister Vogelaar, beschikbaar is voor jongerenwerk. Het is onlogisch en onverstandig om dat jongerenwerk eerst af te breken door ID-functies af te schaffen, om straks weer vanaf nul te beginnen. De SP kiest ervoor voort te bouwen op de ervaring en kennis van bijvoorbeeld een organisatie als Thuis Op Straat (TOS). Het prima plan van TOS om jongerenwerk op buurniveau op te zetten en uit te breiden, dat voorziet in het regulier maken van tientallen ID-banen, kon daarom op de steun van de SP rekenen. Zo moet het op andere gebieden waar ID'ers werken ook: houd de ID'ers aan het werk, maak gebruik van hun ervaring en behoud zo de functies die zo belangrijk zijn voor Rotterdam.

De financiering van het voorstel om deze functies om te zetten in reguliere banen is zoals gezegd een kwestie van politieke wil. In Rotterdam moet gekozen worden voor extra budget voor die sectoren waar belangrijke functies dreigen te verdwijnen. De SP wil dat naast de 800 ID'ers voor wie een regeling bestaat of in het verschiet ligt, nog eens circa 1250 ID-banen regulier worden gemaakt, waaronder ook de banen vallen van de mensen die bij Maatwerk ondergebracht zijn.

Het witten van een ID-baan kost, afhankelijk van de inschaling van de 'gewitte' baan, tussen de 30.000 en 35.000 euro. Daar tegenover staat dat met het witten van ID-banen wordt bespaard op andere kosten, zoals (bijstands)uitkeringen als een ID'er werkloos wordt. Het regulier maken van ID-banen betekent een structurele investering van circa 30 miljoen euro. Die investering kan gedekt worden uit bestaande middelen (bijvoorbeeld geld uit het programma Sociaal; uit het Pact op Zuid; de 60 miljoen die tot 2010 beschikbaar is voor jeugdzorg) én uit geld dat in de toekomst beschikbaar komt, zoals bijvoorbeeld de 'Vogelaar-gelden' voor achterstandswijken. Overigens beschikt Rotterdam over stevige reserves, zoals in het Investeringsfonds Rotterdam en in de sociale fondsen, die ingezet kunnen worden voor het regulier maken van ID-banen.

In Den Haag is sinds de invoering van de wet Werk en Bijstand, waardoor de ID-regeling is afgeschaft, een wisseling van de wacht geweest. De nieuwe regering kan andere keuzes maken en zorgen dat er geld komt voor fatsoenlijke reguliere banen in de 'gesubsidieerde' sector: onderwijs, welzijn, cultuur en buitenruimte. De SP is van mening dat Rotterdam bij het Rijk moet aandringen op extra geld voor deze sectoren.

Als het aan de SP ligt worden ID'ers gewone werknemers, die nuttig en belangrijk werk doen voor de stad tegen een fatsoenlijk, in een CAO vastgelegd loon. De SP kiest ervoor te investeren in de sectoren waar ID'ers werken, omdat daar gewerkt wordt aan de sociale samenhang, de participatie en emancipatie in de stad.